

Forfatter: Stub, Ambrosius

Titel: Ach! hvi har jeg dog saa længe

Citation: Stub, Ambrosius: "Ach! hvi har jeg dog saa længe", i Stub, Ambrosius: *Digte*, Rosenkilde og Bagger, 1972, s. 83. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stub02val-shoot-workid64252/facsimile.pdf> (tilgået 19. juni 2021)

Anvendt udgave: Digte

Ach! hvi har jeg dog saa længe

1 Cor. 7 Cap. 31 V.

Denne Verdens Skikkelse forgaar

Mel. alle Menschen müssen sterben etc.

- ⁵ Ach! hvi har jeg dog saalænge
Elsket Verdens Skum og Skarn?
Ach! hvi har jeg vildet hænge
Ved dends Bryster som et Barn?
Al dens Honning maa jeg kalde,
¹⁰ Ret en ram og giftig Galde.
Ach! hvo vil da, som et Barn,
Elske Verdens Skum og Skarn.

- Er der nogen mindste Nytte
Ved en Myndt her stables op?
¹⁵ Ved en hykkelsk Ære-Stytte
For en Guds forgaaen Krop;
Ved en Lyst som gjør kun Kilder,
Og den kaade Siæl forvilder?
Nei! hvo vil da, som et Barn,
²⁰ Elske Verdens Skum og Skarn.

Far da vel du Guld som veier
Mangen Siæl i Helved ned,
Den er ene rig der eyer
Jesum sig til Salighed;
25 Thi han skal til Slutning klæde
Tiidens Pialter af med Glæde.
Tænk da gierrig Verdens Barn:
Verdens Guld er Skum og Skarn.

Far da vel du falske Ære,
30 Som dog føder evig Spot,
Jeg forlanger ey at være
Paa dit stolte Bierg og Slot:
Den gjør vel der veed at stige
I Foragt til Himlens Rige.
35 Tænk da, modig Verdens Barn!
Verdens Roes er Skum og Skarn.

Far da vel bedrøvet Glæde,
Som bedaared før mit Bryst:
Hvo vil evig, evig græde
40 For en syndig Times Lyst?
Hisset glemmes ald min Qvide;
Skiønt jeg her maae meget lide.
Tænk da kræsne Verdens Barn!
Verdens Lyst er Skum og Skarn.

- 45 Gud! stadfæst mig i det Gode,
Hielp mig ved din Trøst og Tugt,
At jeg som din egen Pøde,
Voxe, blomstres og bær Frugt;
Lad mig Verden stedse hade,
50 Holde den for Skarn og Skade,
Plant en fast og fyrig Lyst
Til din Himmel i mit Bryst.

[106.] A: Chr. Stub 1780 (Nr. 13) S. 38. -
Litt.: Barfod III Nr. 14; Brix: Ambr. Stub S.
142-43; Ottosen S. 108; Fonsmark Nr. 14.

23 eyer] A har herefter Semikolon, rest. af
Udg. (jf. Barfod). - Barfod retter L. 17 Kilder til
kilder, idet han opfatter Ordet som et Adjektiv,
og L. 48 Voxe til Voxer. Brix afviser Barfods
Rettelser.

Vel an, endskiønt jeg skal

Aria

- Vel an, endskiønt jeg skal
Ved Trængsel uden Tal
5 Igiennem Verden med et taaligt Sind;
Jeg seer dog Jesu Spor
Til Himlen lagt mig for;
Jeg gaaer i det til Himlen og derind,
Er Stien end trang,
10 Besværlig og lang,
Besat, belagt med Torn og Steen,
Dog ved jeg, min foed
Faaer Hvile og Boed
For all sin Møye, Bræk og Meen.
- 15 Velan! jeg fatter Moed;
Thi Enden bliver God,
Min Frelser lever, jeg skal leve med;
Jeg øyner med min Troe
Hiin megen stille Roe,
20 Der er Hand, og har alt bereed mig Sted,
Jeg skynder mig frem
Til Hærligheds Hiem,
Som har sin Tryghed trindt omkring;
Lad Verden forgaae,
25 Jeg stræber at naae
I Gud og Jesu alle Ting.